

žatost, za to nam jamči nje vrli župnik in župan s svojimi vrlimi odborniki.

Z zelenjem in slovenskimi trobojnicami okrašena gostilna g. Bastina je pozdravljala prišlece. Pokanje topičev pa je daleč na okoli naznajalo, da praznuje slovenska zavednost danes tukaj svoj praznik. V gostilniški sobi pa so udarjali vuhredski tamburaši lepe slovenske komade ter navduševali z lepimi zvoki slovenske pesmi vrla srca poslušalcev.

Ko so odmevali zadnji glasovi naše lepe pesmi „Naprej zastava Slave“, otvoril je zborovanje g. dr. Korošec, kot zastopnik „Slovenskega društva iz Maribora“. Še nikdar nisem otvoril s tolikim veseljem nobenega shoda, kakor današnjega na tem krasnem kosu slovenske zemlje v očigled toliko zavednih in poštenih slovenskih kmetov. Današnje zborovanje je priča, da prodira narodna zavest tudi na levem bregu Drave. To prvo zborovanje na Remšniku nam danes priča, da gre naprej zastava Slave tudi med vami. V prizrenih besedah pozdravi na to vse došle, v prvi vrsti vrle Remšničane, zavedne kmete iz bližnjih župnij, našega držav. in dežel. poslanca Robiča, požrtvovalne tamburaše in igralce ter navzoče za narodno stvar vnete akademike.

V imenu Remšničanov se zahvali za preditev shoda in veselice domaći župan gosp. Voglar ter pozdravi prisrčno vse došle goste.

Burno pozdravljen začne govoriti poslanec Robič. Z veseljem sem prišel sem med Vas, in v Vaš lep kraj, dragi mi rojaki. Žal, da ne morem poročati mnogo veselega. Naš političen položaj ni posebno vesel, ker ravna vlada, oziroma njeni uradniki, kateri smo mi tako zvesti sinovi, z nami po mačehovsko. Tudi stanje kmeta, ki je naša glavna opora, je od dne do dne žalostnejše. Vsled pomanjkanja delavcev se kmetije ne morejo tako racionalno obdelovati, nekateri kmetje tudi nimajo smisla za sedanji čas, ki tako trdovratno zahteva po preobratu tudi v tej stroki, zato hira kmetijstvo. Uradna štatistika kaže naprimjer, da je bilo na Štajerskem l. 1903 prodanih v tuje, ne kmetijske roke 256 kmetij, l. 1904 že 472, od teh odpade na Spod. Štajersko 140. Dražbenim potom je bilo prodanih na Štajerskem l. 1903 287 kmetij, l. 1904 289, od teh na Spod. Štajerskem 140. To je jasen dokaz, da kmetijstvo hira. (To je tako važna stvar, da bomo o tem priobčili poseben članek. Opomba uredništva). Proti tem propadu pomaga samo združenje.

Nadalje slika nesramno postopanje političnih uradov v Ljutomeru in Ptiju. Tamošnji okrajni glavarji so pravi „šefi nemškutarjev.“ Da ti nemški uradniki pri nas tako ošabno in

brezobzirno nastopajo, smo krivi Slovenci sami, ker smo preponižni. Mi imamo pravico zahtevati v vsakem uradu naš narodni jezik, storiti pa moramo to dostojno in resno pa ne surovo. Čeravno nas hočejo potopiti v morju nemškutarstva, vendar mi napredujemo, kar kaže današnji shod tukaj na slovenski meji. Bog živi Slovence in jih obvari! S temi besedami je sklenil svoj govor, kateremu je sledilo burno odobravanje.

Ko je predsednik shoda vprašal, če ima kdo kakšno vprašanje ali želje do poslanca, oglasil se je k besedi župan remšniški Voglar, ki je izrazil željo, da bi dobil Remšnik vsakodnevno poštno zvezo. Poslanec je obljudil, da bo vse storil, kar je v njegovi moći, da se ta želja izpolni.

Nato povzame besedo g. dr. Glaser iz Maribora. Pod vtirom tega krasnega razgleda na našo lepo slovensko zemljo, ki sem ga gledal raz vaš grič, si ne morem kaj, da ne bi Vam tudi jaz spregovoril nekoliko besed v spodbudo, da ljubite vašo lepo rodno zemljo. „Slovenec, tvoja zemlja je zdrava, za pridne nje lega najprava“, poje naš nepozabni Vodnik. Držite se teh besed. Glejte, za vaš kraj so te besede najbolj primerne. Kdor pošteno in pridno gospodari na svoji zemlji, tistem ugre dobro. Gospod poslanec nam je risal tužno nazadovanje kmetskega stanu ter navajal različne vzroke za to. Jaz pa trdim, da so posebno v naših pohorskih krajinah mnogokrat ljude sami krivi, če nazadujejo. Tukaj imate lesotrstvo in govedorejo, katerim predmetom cena dandanes vedno bolj raste. Gojite ti dve panogi kmetijstva! Držite se starega poštenja in pridnosti naših pradedov kmetov. Glejte, tudi mi vsi izhajamo iz kmečkih hiš, zato ljubimo Vas in Vam hočemo pomagati. Obdržite si te besede v spominu ter delujte z marljivostjo in poštenostjo v svoj in blagor svoje domovine. Bog Vas živi!

Domači g. župnik Podvinški se zahvali prirediteljem shoda, posebno g. dr. Korošcu ter poslancu Robiču kakor tudi vsem govornikom. Priporoča svojim farmanom, naše držijo teh besed, ki so jih danes tukaj slišali.

V sklepnom govoru se zahvali predsednik shoda g. dr. Korošec v imenu „Slovenskega društva“ vsem govornikom osobito g. poslancu Robiču. Želeč, naj bi imel ta shod obilo sadu, sklene shod z vzklikom: Živel slovenski kmet!

Shod je pozdravil brzjavno g. dr. Jančovič, zdravnik v Kozjem s sledečimi besedami: „Buditeljem slovenske zavesti, bra nitej krasnega Remšnika, slava!

Konec sledi.

je tam jeden rokavičar. A čudno! Ta ulica ni tako oddaljena od njegovega stanovanja, a kočija vozi zelo dolgo. To se mu zdi sumljivo in se ogleda nekoliko po ulici, ker do sedaj je gledal samo šopek cvetja. Pogleda na levo in desno, opazi v svojo žalost, da je s svojo kočijo Bog ve kje. Zraven tega opazi, da ga vsi sprehajalc na ulici nekako čudno gledajo in se mu posmehujejo. Smešno! Kakor da je zaročnik s šopkom kaka čudna prikazan! Ko se je on na jezil na te neumne in otroške ljudi, obstane kočija.

Tako, gospod Naranič, evo nas v kovaški ulici!, reče številka 79 h gospodu ženini.

„Kaj, v kovaški ulici!“ vzklikne ta in vstane, „jaz sem hotel v lovske ulico“, a hipoma zopet sede, ker se mu je kočija na semejal in dejal:

„Ali gospod Naranič, vi ste gologlav!“

Naglo se Naranič potaplje po glavi in se tako prepriča, da je rekel kočija resnico. Sedaj je vedel, zakaj so ga vsi tako gledali in se mu posmehovali. Začel se je jeziti nad svojo glavo, zakaj ni ničesar občutila, ima li klobuk ali ne.

V naglici je pozabil klobuk doma. Pogleda na uro in uvidi, da nima več časa se vrniti k hiši. Predno kupi rokavice, mora dobiti nekje cilinder. Odloči se, da naprosi enega

v bližini stanujočega prijatelja, naj mu posodi klobuk.

„Počakajte malo“, reče kočijaž, „potem se peljamo v kolodvorsko ulico“, in hipoma oddirja v bližnjo hišo.

Gluhi kočijaž je prečul prvo besedo „počakajte“, in se ni ogledal, ampak oddriral s svatbenim vozom brez ženina v kolodvorsko ulico. Ravno, ko se je kočija skrila na oglu v drugo ulico, pride gospod Naranič, ki ni našel prijatelja doma.

Radi tega je bil silno jezen, a ko zaleda, kako nori njegov kočijaž brez njega, razljutil se je še huje. Tam kočija brez ženina, a tu ženin brez kočije, gologlav in brez rokavic. O nesrečni dan, kako se boš končal! Kaj bo rekla njegova nevesta, ko ji kočija ne pripelje zaželenega ženina.

Med tem si je domislil, da še lahko dobiti kočijo, predno pride v kolodvorske ulice. A za to je bilo treba junaško bežati.

Bila je v resnici sijajna slika, ko je debeli ženin Naranič, jel bežati s svojima kratkima nogama po živahnih ulicah, preskakajoč z junaškimi skoki vsako mlačico, a vse to gologlav v desnici držeč prekrasni šopek cvetja.

No, na gospico Terezijo, srečno nevesto v kolodvorski ulici, je nezgoda gospoda Naraniča delovala čisto drugače, kakor na ulične šetalce.

Dopisi.

Lajteršperk pri Mariboru. (Naš občinski urad!) Znano nam je, da naše c. kr. glavarstvo pošilja vsa pisma in razglas v dvojezično, tako je tudi gotovo poslalo na občino Lajteršperk. Zadnji razglas, kateri pozivlja ljudstvo glede požara v Tilmiču pri Lipnici na Srednjem Štajerskem, bil je popolnoma nemški. Sedaj Vas vprašam, občinski predstojnik g. Lopič, li ne živite Vi med našim slovenskim ljudstvom, katero bi tudi ta razglas v svojem domačem jeziku rado bralo? Vprašam Vas nadalje, ali živite med samimi Nemci, da samo nemški razglas nabijete? Premislite si, g. Lopič, kaj bi rekli pošteni Nemci, ko bi jim kdo poslal in nabil razglas v nerazumnem jeziku? Takoj bi ga dali odpraviti ter zahtevali v svojem jeziku. Nadalje sem opazil, da je bil ta razglas dvojezičen in da ste slovensko stran nazaj zavili, da je nihče ni mogel brati. Na sredini razglas zgoraj na sredi je cesarski orel, katerega je tudi videti samo za polovico, kar ga je na nemški strani. Opomnimo Vas, g. Lopič, da nam nabijate od glavarstva poslane razglase tudi v slovenskem jeziku. Zapomnite si, da ima slovenski jezik po članu 19. postave z dne 18. oktobra 1868 jednako in isto pravico kakor nemški v šolah, v uradih in v vsem javnem življenju. Mi odločno zahtevamo, da se nam od okrajnega glavarstva poslani razglasi tudi razglasajo v domačem slovenskem jeziku, ker mi hočemo vedeti, kaj nam glavarstvo prepove ali zapove — brez razlike narodnosti.

Kmet.

Ormož. (Sokolska slavnost.) Slovan gre na dan. To se je lepo, veličastno pokazalo dne 10. sept. t. l. pri naši slavnosti in skupnem izletu „Murskega sokola“ iz Ljutomera in „Hrvatskega sokola“ iz Varaždina v naš dični Ormož. Množica 5000 ljudi, navdušena za prospeh, blagor naše očevine dohitela je iz zelenih slovenjegoriških gričev, da počasti mile nam goste, mile nam brate in svoje spoštovanje izrazi naši mili materi, materi Sloveniji.

Kruta sila ne bo nas nikdar pomorila; našla je odpor, kateri jasno kaže naši vladi, kako neopravičeno postopa proti nam Slovencem. Vsaki izmed gostov je dobro znal, da je c. kr. okrajno glavarstvo s slavnim Underainom nam prepovedalo „veselico“, baš Slovenc naj le plačuje dačo, daje vojake, za to je dober, drugih pravic pa mu ne damo, naj bo tlačan. Vedelo je ljudstvo, da je c. kr. namestnija v Gradeu to prepoved kot nezakonito razveljavila, kar pa spet našega ptujskega glavarja ni oviralo, da je „veselico“

Obdana s sorodniki je čakala prihoda svojega ljubega Frana, ali zdelo se je, da se ji pogubi vsa nada in radost. Ura je tekla za uro in oni, ki se je kedaj nahajal v sličnem položaju, kakor gospica Terezija, še morebiti pomni, da tako čakanje traja celo večnost.

Naposled se začuje kočija.

„Evo ga“, vzkliknejo vsi in pohite doli, nasproti Terezini sreči.

Ali ko pridejo doli, se začudijo. Kočija stoji pred vratim, ali v njej ni nikogar.

„Ali kje je gospod Naranič“, začno vsi jadikovati.

V tem pogleda številka 79 v kočijo in se prestrasi.

„Za Boga milega, saj menda ni gospod ženin padel iz kočije“, reče ves preplašen kočijaž.

„No, to je lepo“, začno govoriti dekleta, „zaročnik, pa se zgubiti!“

Gospica Terezija stoji zgoraj pri odprttem oknu in posluša vsako besedo, ki ji javlja čudno neprisotnost Frana.

„O mamica, mamica“, začne zdihovati, „to je strašno, Fran se je zgubil, to pomeni nešrečo v zakonu, sedaj se moram onesvestiti.“ A ta nezavest ni dolgo trajala, ker jo je zbulil krik in vik, ki se je slišal z ulice.

(Konec prihodnjič.)

drugič prepovedal in to, ko so vse priprave bile skoraj dogotovljene. Okoli dne 1. t. m. bil je še g. dr. Omulec osebno pri glavarstvu in nadkomisar Bouvard, ki je Underaina, bivajočega na zaslužnem dopustu nadomestoval, mu je izrečno rekel, da je „veselica“ v celiem obsegu dovoljena. Pa glejte! Isti Bouvard prepove dne 6. septembra zopet „veselico“, od koga je bil v to prisiljen, nam ni znano.

V četrtek, dne 7. sept. bili so že naši vrli dvorni svetnik dr. Ploj, prof. Robič in dr. Grossmann zopet pri c. kr. namestniji v Gradcu in grof Stürgh jim je zopet rekel, da je „veselica“ v celiem obsegu dovoljena in je to tudi brzjavnim potom potrdil „Murskemu sokolu“ oziroma njegovemu starosti dr. Chloupeku. Vse to pa njega ni zadrževalo, da je pismeni odlok tako „zvil“, da je dne 10. t. m. to je na dan veselice občinski pisar Gedlička, kateremu je prisostoval nadkomisar Bouvard, „veselico“ zopet prepovedal. Predstavil se je namreč ta gospod Gedlička našemu starosti dr. Geršaku kot vladni pooblaščenec (??!) in tedaj moramo smatrati, da je ta tretja prepoved njegova izduha.

Pa slavnost se je itak vršila. Kako to?!!

Poldan je komaj odzvonilo in akoravno je „veselica“ bila oznanjena „po večernicah“, vrelo je ljudstva od vseh strani in ni še bila ura dve, bil je Ormož poln. In gospoda! To niso bili „barabe“, to so bili kmetje, trdni kmetje, to so bili kmečki fantje in dekleta! Mi smo ponosni! in smemo biti ponosni, ker imamo taki rod! Na obrazu se jim je bralo veselje, čisto veselje. Kako tudi ne? Prišli so pozdraviti svojih milih bratov. In slavna vlada dovoli ponižno vprašanje: „Je li zločin, da pozdravi brat brata?!!“

Nedogledna množica pričakuje drage nam Ljutomeržane ob „okrajni cesti“ na meji Ormoža. Cesto je Gedlička s štirimi orožniki zasedel. Mi si samo dovolimo vprašanje, katera je cesta, ki jo okraj dela?! Menda naša — ne ormoška!

Pridejo Ljutomeržani, pridejo, voz za vozom — 30. Burni „Na zdar!“ jih pozdravi, nam odzdravi, kliče v nebo, da kaznuje vso krivico, kojo nam naši sovragi zavdajajo! Okrajno cesto so zaprli sokolom, davkoplăše-valcem ormoškega okraja!!

A čas hiti k sprejemu bratov Hrvatov — sivilih sokolov. Peš čez občino Hardek opet v mesto. Hardečka požarna bramba, nje vrli načelnik hardečki župan g. Stanič po domače „Hardečki kralj“, najnaprej — Gedlička, občinski pisar ormoški, z orožniki v ozadju jo razškropi, isto požarno brambo, katera je tri tedne poprej obvarovala Ormož, mesto Ormož strašanskega požara!! Grda, črna nehvaležnost!!!

Ljutomerski sokol, požarni brambi hardečka in trgoviška, ljudstva tisoče i tisoče hitimo na dravski most k sprejemu bratov Hrvatov. Nadkomisar Bouvard, pisar Gedlička s 24 orožniki zaprli so most. „Nazaj!“ Pa sokol ne pozna besede „Nazaj!“ ampak vedno naprej. Razburjeni hiti starosta dr. Chloupek ž njim dr. Grossmann in dr. Kristan k nadkomisarju, razburjen dohit dr. Magdič, starosta „Hrvatskega sokola“ čez most. Vsi protesti, vsi iskazi ne pomagajo nič — brati Hrvati ne smejo prek! Mine četrt ure, mine drugi četrt. Naše ljudstvo, bilo ga je 4000, se ne gane, stope kakor skala. Nevarnost je velikanska!! Nato dr. Grossmann: „Vi, g. nadkomisar Bouvard, ste odgovorni za potoke krv, ki morajo teči!“ Mož je uvidel skrajno nevarnost, uvidel svojo nemoč, je gledal ljudstva neizprosen, jeklen obraz, obledel je in trikrat prepovedana veselica je bila v tretjič dovoljena.

Hiteli so naši najožji bratje Hrvati čez most, „Na zdar“ donel je ob mili Podravini, razlegal se gor in dol in kazal: Podravje je naše in bo uvjek! Krepki pozdrav! in hiteli smo na slavnostni prostor. In to, kar se je zdaj vršilo, to ni bila več „veselica“, kakor smo jo nameravali, to je bila slavnost, tabor ljudstva, ki ni govoril, ki je v srcu nosil svoje blaženo čustvo, navdušenje za svojo mater

Slovenijo. Navdušenje dokipelo je do vrhunca, ko smo gledali menjajoč se „Hrvatskega sokola“ in „Murskega sokola“ natančno proizvajati točko za točko javne telovadbe. Lepo je bilo, čez vse lepo pravi vsaki, kdor je to videl. Vam pa vrli sokoli, lepa hvala in krepki „Nazdar!“

Prosta zabava je bila odmev vsestranskega navdušenja, kar smo čutili v srci, izlili smo v pesem, milo slovensko pesem, ki je jasno — glasno donela v večerni mrak, plula čez nočno ravan, oblila ormoško ozidje in si ga osvojila s svojo čarobno močjo. To je bilo dično, rajske veselje, slišati zbor g. Schneiderja z njegovimi ljutomerskimi pevci in pevki. Le iz blagega, čistega slovenskega srca more se izliti tolika slast. Vi pa, dragi Ljutomeržani, morete biti ponosni na svojega Schneiderja in gospodični Repičevi.

Kaj vrlo je odgovarjal Schneiderjevemu zboru zbor akademičnega ferijalnega društva „Bodočnost“ in tudi kmečki zbori niso zaoštali. Pesem je donela, bili smo veseli.

Slavnemu pripravljalnemu odboru čast, da je v jednem dnevu vse toli okusno priredil; dr. Geršaku pa krepki „Nazdar!“ za prepustitev vrta. Največja čast pa gre našim vrlim narodnim gospem in gospodičnam, da je slavnost tako lepo uspela. Več noči poprej že niso spale, da so potrebov priedile, pa so bile zato manj ljubke? mauj ljubezne? Ali ne, ravno nasprotno! Šotor za šotorom bil je oblegan, vsakdo bil je postrežen; jedna je več storila kakor druga, nobena ni zaostala.

Slavni vladi pa srčna hvala za njeno postopanje! Brez vseh teh šikan „veselica“ gotovo ne bi bila tako velikanska, tako impozantna — postopanje vlade pri dravskem mostu je slehernemu odrlo oči; mi hočemo ostati pod Avstrijo in nikdar od vlade ne sprejmemo pruskega žezla. Slovenske gorice bile so avstrijske in ostanejo, nikdar pa ne bodo pruske! To je naša zadnja beseda!

Sv. Križ na Murskem polju. (Mater sem moral zakopati...) Ob vsakokratnem vročenem mi brzjavu sem se stresel, tokrat pa najhuje: „Mati nevarno bolena, takoj pridi! Pljučnica“. Streslo se mi je srce, kakor da se je kos materine duše odtrgal ter prelil v sinove prsi...

Brzel je konjiček po Savinjski dolini. Upi, pomešani s strahom, so me poganjali proti Celju. Misel je pobijala misel. Dober mesec dni je, kar me je obiskala mati, in sva se peljala po isti cesti oba v morju veselja in zadovoljnosti, toliko sva kramljala, povpraševala, kako doma in kako pri meni. Srečen duhovnik, ko te obišče mati! Le prijazno jo sprejmi, v vsem ustrezni, ne skrivaj je, le v osprednje ž njo; to ne bo baharija, pa če bi bila, gledajo na njo dobrotna nebesa z dopadenjem. Pazi na vsako besedo, ker na tehtnici materinega srca tehta tvoja beseda več ko bratova ali sestrina! — Na progi od Celja do Spielfelda so v sosednjem kupeju peli italijanski delavci v lepih tenorih; ko bi raje molčali, sem menil, kakor sem molčal jaz in molčal zunaj večer. V mestu R. prisedla je sestra. Čim bliže domačega kraja sva bila, tembolj se nama je stiskalo srce.

Sel sem skozi domačo vas, sel rad in nerad. Najraje bi nalašč krenil po daljši poti. Odjužna sapa je nalahoč vela. Na desni in levi je vse spalo, pa sanjal sem, da spava življenje, da brsti upanje, ki me je doslej redkokedaj prevarilo. Vstopil sem. V sobi je kakor po navadi, le nekaj se je izpremenilo. Mati je ležala na postelji in na oknu sem zazrl steklenice iz lekarne. Ob strani so sedeli domači, ki so si brisali oči, in pridni sosedji. „Mati, jaz sem!“ „Dobro, dobro!“ Kolika razlika med poprejšnimi sprejemi in med zdajnim! Pogledala me je baje jasneje in bistreje ko prej koga drugega, gotovo zato, da bi s prijaznim pogledom vsaj nekoliko zatajila moreč bolezen, ki ji je bila že tako strašno začrtana na obrazu. „Mati, gospod vas pozdravijo!“ sem djal, in hipna zadovoljnost ji je razjasnila lici. Izpräševal bi... pa vprašanje mi ni hotelo na ustna. Tolažil bi...

pa tolažbe sem sam potreboval in kako naj tolažim to zlato bitje, v katerem sem bil sam iskal tolažbe in vselej tudi našel tolažil toli božajočih, tolažil nedosežnih, mehkih. Obsojati bi začel sebe in druge, ki so jo kdaj razčlali, pa kakor je bila nekdaj le ona edina sodnica med nami otroci in dozdevnim razčlajivcem, tako je tudi zdaj govorila: „Vsem vse odpuščam..., le molite za-me, Lojze posebej pa naj za-me mašuje“.

V predobi sem zvedel natančneje o materini bolezni. V soboto je legla še zdrava spat, po noči pa je začutila v prsih bolestno zbadanje. Drugi dan jo je že v prsih nekaj žgal, bodlo, rezalo in stiskalo. Sprva jo je posilil suh, a pozneje je jel pritiskati žlezast kašelj. Zavladala je pljučnica.

Ker je bila prejšnji dan spovedana, sem jo drugo jutro obhajal jaz. Tako je želeta. S tresočo roko sem dal sveto popotnico na mizo. Žig in nekaj težkega sem začutil v srcu, ko sem govoril besede: „Glejte Jagnje božje...“ Če sin prinese materi sveto popotnico, razračoščenja menda ne okusi, pa vendar je v tem nekaj svečano-resnega, milega, pretresujočega.

Zdaj se je začela moja telesna postrežba. Bila je skromna; medtem ko je sestra bolnico prenašala, vzdigovala, delal sem ji z gabrovo vejico hlad in ji sedeč ob postelji odganjal one sitnice, ki delajo bolniku v poletnem času toliko neprjetnosti. Lica so bila voščena, čelo potno, očesne jamice zatemnele, uglobljene. A vendar materine oči niso bile liki pepelnati kupčki, pod katerimi ne tli več nobena iskra ljubezni, ne, oči materine bile so kakor oblački, za katerimi se je skrivalo toplo solnce matrine ljubezni.

Ko je zaplul mir po sobi in so mračno-prosojne zavese naredile temo, in je mati zadrémala, sem segel urno v prošlost po spominih. Med drugim sem se spomnil, kako je klečala mati pri Sv. Trojici v Slov. goricah pred prebl. Brezmadežno, ko me je dala v prvo šolo v M. in me zapustila s culico jabolk in blebom domačega kruha in klicala „Tolažnico žalostnih“ na ves glas, ko se ji je zdelo, da mora izjokati zadnjo solzo. Kadar sem prišel domu, me je prišla že na kolodvor objemat v sladkem objemu; včasih se je pa doma skrila v kot, češ išči me. Joj, materine ljubezni ne obseže nobena stvar. Iz materinega srca seže daleč ven, kvišku, na široko. Prej izteko Muri potoki, ko izpuhti vir materine ljubezni; prej ustaviš plaz, ki se je sprožil vrh snežnika in brzi z neodoljivo silo v dolino, ko ustaviš materino ljubezen. Za kapljico radosti, ki jo izprosi svojemu otroku, rada izpije večkrat grenki kelih bolesti. — Molitev materina in domačin pokojni dr. Ivan Križanič ste bili dve brvici, ki ste me vodili do brega boljšega življenja. Seveda tudi ti dve brvici, po kateri sem stopal, bi že zdavnaj prelomili, ko bi jih ne podpirala na tihem in prikrito druga večja moč — previdnost božja. Na previdnost božjo je mater opozoril imenovani rajni gospod, in od tistega časa še prideva k drugi molitvi v moji rojstni hiši še dandanes en očenaš „na čast božji previdnosti“. Malo veselja je doživel moja mati. Pa eno veselje, in to neskaljeno, je uživala, ko sem primiciral. „Izkazal si svoji materi najvišjo in najsvetjejo uslugo, to je naj tolaži“, mi piše prijatelj. Kdo bi starišem ne privoščil tega veselja? Siliti sina v bogoslovje tudi stariši ne morejo in smejo, a le to naj omenim: ko bi nekateri dijaki po dovršenih študijah hotel presojevati vsa štiri pota, ki ga morejo privesti v vrtinec življenja, objektivno, brez predvodkov, brez neke vsiljene mu mržnje zoper cerkev in duhovenstvo, kar je beleg modernega dijaštvja, in bi še imel malo srca, bi se marsikateri četudi še z nepopolnim poklicem odločil za bogoslovje. Ne zabi vendar, da se poklic usovršuje v bogoslovju, ko delujeta milost božja in doma materina molitev. — Spomnil sem se tudi, kako modra je bila moja mati; en pogled zdal je pri njej več ko sto besed. To so besede drugih, zato nisem bahač. Mehko, včasih premehko je bilo njeni srce. Bila je mehka kakor v gaju breza; le malo jo zareži

in videl boš, koliko sladkega soka ti izlije iz sebe. In na to stvarico je prišla zdaj pljučnica, kakor večer, ki se spušča na temnih krilih na vasico, kakor jastreb, ki se spušča na golobico.

Prebolela je bolnica krizo, pa prišla je zraven srčna bolezni. Zdravnik je injiciral, z glavo majal. „Še ti me nočeš obraniti?“ mi je rekla mati. To mi je zasekalo rano v srcu! Joj, izkapljavati je začelo materino življenje. Izkapljal je... Ko je odzvonilo Zdravomarijo, smo sirote plakale okoli mrtve matere, odkraja res neutelažljiv plak. Jaz sem ji zatisnil oči. Otroci smo z mokro rutico, ko se je truplo že umilo, še enkrat drgnili po maternem licu. Lep običaj to.

Bilo je na praznik Marijinega rojstva. Tega dne ne bo pozabila moja hiša in še ena blaga hiša ne, kjer služujem, ki jo je zadela ista usoda. Lep popoldan je bil, ko se je pomikal sprevod po solzni, zadnji poti na pokopališče. Voz, natlačenih z venci ni bilo pač pa je verno ljudstvo pletlo neverljive vence sv. rožnega vanca rajni, kakor je pripomnil govornik ob zevajoči jami. Žalujoče potolažil je pevski zbor „da vidmo zopet se nad zvezdami“, potem pa je bilo kakor pesnik-rojak toži:

Gruda za grudo pada
v grob teman,
v grobu je moja nada,
san krasan.

(Freuensfeld, Ob grobu 76)

In zdaj, ko ogledujemo materino sliko, se vam, brati in sestre, ne godi kakor se je go-dilo istemu pesniku, ki je zapel z jokom (Njej, 113).

„In tebe ni več, zlata mati?
Verjeti noče mi srce,
prostora misli noče dati,
da si preminila z zemlje.“

A. Z.

Razne stvari.

Iz domaćih krajev.

S pošte. V Trbovljah se je ustanovila 16. t. m. druga pošta, tako da ima Trbovlje sedaj dve pošti. Stara se imenuje Trbovlje I, nova Trbovlje II. Nova pošta ima vsak dan trikrat zvezo s staro pošto potom poštnega potoa. Nova pošta bo poslovala za te le kraje: Dobovce, Dolence, Gabersko, Gorence, Ješenovo, Jevšje, Klek, Knezdol, Loke, Ojstro, Ostrenk, Planina, Potok, Podmeja, Prečna, Ravne, Razpotje, Govejpotok, Rovte, Sv. Katarina, Sv. Mark, Sošnje, Trbovlje (kraj) in Zadobje.

Mariborske porotne obravnave. Prvi dan, v ponedeljek, dne 18. t. m. sta stala pred porotniki: dopoldne 17-letni Jurij Vojnovič iz Ivankove, ki je bil obsojen zaradi nenevanosti na osem mesecev težke ječe, popoldne je bila obsojena dekla Marija Caf iz Št. Jurija v Slov. gor. zaradi detomora na tri leta težke ječe. V torek se je vrsila obravnava proti Francu Ojsteršek, ki je umoril dne 12. maja t. l. Matija Koren iz Orehove vesi in ga oropal denarja. Ojsteršek je bil obsojen na vešala.

Sv. Ilj v Slov. gor. Nemški stebri v Šentilju padajo drug za drugim; "daj pa je padla njih glavna upora. Zato tolika razburjenost v „nemškem“ taboru. Dobro pozan dopisnik umazane mariborske krote hotel je rajnemu Repniku v spomin zapisati lepe reči; a v svoji preveliki „srčni bolesti“ je skoro pozabil na Repnika, a tembolj si je privoščil slovensko duhovščino in celo škofa ne pusti pri miru. Seveda mi navadni ljudje ne moremo razumeti, kako pride duhovščina in celo škof sam v dotiko z Repnikovo smrtjo. Bog je gospodar čež življenje in smrt, tako smo se učili že v šoli. A naši ljubezni privandranci imajo seveda svoje nazore... Ko so rajnega, kakor je pri nas lepa navada, ljudje v bolezni obiskovali, se je nekdo izmed njegovih priateljev strašno razjezil in je rekel, da bi najraje vse „tercijalke“ oklofutal in jih vrgel na stezo. In ko se je Repnik dal spovedati, je

rekel zopet dobri priatelj, da stem dela sramoto „Nemcem“. Brez vzroka te govorice gotovo niso nastale. Taki so! Potem so menda res duhovniki krivi in pa „tercijalke“, da nemškutarji umirajo... „Bil je naš nasprotnik“ — te besede „Slov. Gosp.“ bile so kakor ognjena strela v razgrete „nemške“ glave. Mislimo pa, da se s temi besedami „Slov. Gosp.“ gotovo nič ni pregrešil zoper spoštovanje, ki smo ga dolžni rajnim. Ali so morebiti tisti naši priatelji, ki jih je rodila slovenska mati, pa se tega sramujejo; ali so to naši bratje, ki so nam povsod nasprotni in bi nas potopili v žlici vode, ko bi bilo mogoče? Vsa čast rajnemu! Bil je sin priprstih slovenskih starišev, mirnega značaja in ljubeznjiv do vsacega. Vsak človek pa ima svoje slabosti. In prišli so dobri priatelji, ki so se mu znali klanjati in ga pridobiti zase. Mož imadenar, to so modre butice hitro spoznale. Šentiljsko nemštvo pa že itak stoji na slabih nogah — treba pomoci... No in kakšna dobra južina — kdo bi se je branil... In zdaj pa je vse to proč! Zato toliko nepotrebnje jeze. Če bo treba, še bomo povedali več in bolj jasno!

Nič ni tako skrito, da bi ne bilo kedaj odkrito! Ta pregovor se je uresničil pred kratkim v lepi, a žalibog skoz in skoz ponemčurjeni vasi Selnic ob Dravi. Podravska podružnica S. P. D. v Rušah je približno pred 4 leti pribila z dovoljenjem posestnikovim na neki hiši kažipotno tablo z dvojezičnim napisom: Čez Boč k Sv. Duhu 3 h — Ueber Walz nach Hl. Geist 3 h. Čez par dni zgine tabla. Stvar se je naznanila c. kr. orožniški postaji v Rušah, ki je marljivo iskala in povpraševala po ukradeni tabli. Tedanj občinski predstojnik — zdaj ga ni več med živimi — je bil videti pošten Nemec in se je sam zgražal nad odstranitvijo table. Preiskava ni tedaj ničesar dogn la. Letos se je hiša prej imenovanega obč. predstojnika prodala in v neki omari se je našla med starimi pismi dotedna tabla. Kako je prišla tabla v županovo hišo, naj si častiti bralci sami razjasnijo. — Toliko pa nas ta slučaj uči, da tudi Nemcu, ki nam kaže še tako pošteno lice, nič ne smemo zapatiti in se nanj zanesti. Pa ta mož je še vendar bil eden izmed „boljših“ Nemcev na levem bregu Drave, kakšni pa še le morajo biti drugi selniški nemčurji!!

V Ljutomeru je umrl dne 16. t. m. Martin Bräckel, dolgoletni cerkovnik, v 71. letu svoje starosti. Dolgih 27 let je oskrboval težavno službo cerkovnika v občno zadovoljnost. Pokojnik je bil mož poštenjak, značajen narodnjak in je vestno izvrševal svojo volilno pravico. Zaradi njegove vesele narave in dovitov so ga povsod radi videli. Bodi mu zemljica lahka v sosedstvu neštevilnih župljanov, katerim je kot mežnar posodil zadnjo pot!

Kmetom ormoškega okraja v premislek. Ste jih videli v nedeljo, dne 10. sept. ob Sokolski slavnosti te vaše priatelje, ormoške nemškutarje, kako so z vami ravnali? Vsi veste, kake ovire so nam delali, prej ko smo dobili dovoljenje, da nas obiščemo Murski in Varaždinski Sokol. Videli ste naše Sokole, same krepke kmečke fante! Zakaj se bojijo nemškutarji tako jako ravno teh naših rdečih robačarjev? Zato, ker vedo, da pod rdečo srajco bije srce za naš narod, da teče po žilah zdrava, slovenska kri. Kaj ste si mislili, slovenski kmetje in fantje, ko so Varaždinski Sokoli morali razoglavi, s čepicami v rokah, rdečo srajco skrito, iti čez dravski most. Ste jih videli te nemškutarje, katere vi red te, ko jim težko zasluzeni denar v trgovine in gostilne nosite, kako so pihali po Ormožu v nedeljo, ravno tako, kakor da bi mi bili sami roparji. Kdo je kriv, da se upajo nemškutarji tako z nami postopati? Sami! Zakaj jih sami redite, te nehvaležne! Slovenski kmet, zavedaj se ob vsaki najmanjši priliki, da te je rodila slovenska mati na slovenski zemlji. Nemškutarju si samo takrat priatelj, ko mu nenesi svoj denar. Če pa hočeš iti na Sokolsko slavnost v Ormož gledat svoje sinove, Sokole, pa te čakajo žandarji in nemškutarji, a

kot prijatelji, kakor si jih videl v nedeljo, dne 10. t. m. Slovenski kmet, ki se zavedaš naše majke, spodbujaj druge mlačneže, tvoje sosede in znance! Na naši rodni slovenski zemlji hočemo in bomo mi Slovenci gospodarji!

V Kraljevcih župnije Sv. Jurija ob Ščavnici so bile dne 16. t. m. občinske volitve. V drugem volilnem razredu so dobili narodni kandidati po 26, 25 in 23 glasov — bračkijanci pa komaj 6 glasov; v prvem razredu narodnjaki vsi širje po 5 glasov, bračkijanci po 2 in 1 glas. Vsa hvala gre zavestnim narodnim volilcem, ki so tako složno volili. Živel!

Slovenska zmaga v Ivanjcih. Iz Ivanjec: Pretekli ponedeljek, dne 18. t. m. vršila se je v naši občini volitev novega občinskega zastopa. Narodna stranka je zmagala v dveh razredih popolnoma, le v prvem razredu je po žrebu prilezel en nasprotnik v odbor. K volitvi prihlačal je tudi g. orehovski Bräckel, ker je mislil, da bo s svojo navzočnostjo naše volilce zbegal, pa zmotil se je grozno, ker smo se ga presneto malo ustrašili. Ko bi naši volilci vedeli prej, da je prišel na volišče brez vsake volilne pravice, zanesli bi ga pod kap, kjer bi si ohladil svoje vroče čelo. Slava vrlim volilcem!

Slov. Bistrica. Dne 24. avgusta t. l. je baje nek stekel pes hodil po občini Ritoznoj in okolici in je dne 28. avgusta t. l. neki od istega ogrizjen pes na steklini zbolel in poginil. Mariborsko okrajno glavarstvo je zato zapovedalo v občinah Slov. Bistrica, Gornja in Doljna Polščava, Gornja in Doljna Nova ves, Osel, Črešnjevec, Sv. Martin na Pohorju, Ritoznoj, Šentovec, Kovačev breg, Zgornja Bistrica, Zgornja in Spodnja Ložnica, Cigonce, Gabernik, Kalše, Pokoče in Laporje pasji kontumac še nadalje (do preklica), in sicer za dobo najmanje 3 mesecev.

Od Velike Nedelje. Čudne reči se go-dijo pri nas. Ker je tukaj toliko ptujskega mrčesa, zato je tudi to mogoče. Oglejmo si nekoliko „Štajerčeve“ pristaše. Bil je ginaljiv prizor, ko je dne 12. t. m. nesel nekdo iz Drakšna v spremstvu žandarskega klobuka „dol po placi“ križničke drva v grad in farovško koru zo župnišče. Kaj še bo iz tega sledilo, bom že poročal. — Ko je 15. t. m. imelo bračno društvo veselico, je odišel bližnji trgovec Škvore z drugimi Nemci v otok, da se jim ne bi vznemirila nemška (!) kri. — Mihovski „fajerberferajn“ je že čisto oslabel. Na cesarjev rojstni dan niti niso prišli k sv. maši, med tem ko je slov. požarna bramba bila polnoštevilna, namreč 32 udov. Ali ni vsem naš cesar vladar? Da bi oživili spet „fajerber“, si prizadevajo g. Flucher ustanoviti „štrajh-muziko“, da bi si s tem nalovali „fajerberkarov.“ Pa gre kislo! — „Štajerc“ se nabaja v teh gostilnah: pri g. Miklu, ki pride na govarjat ljudi, da ga naj čitajo; pri g. Dellenbachu v Sodincih; pri Pettki v Vičancih; včasih tudi pri Koseji v Senežcih.

Pesničar. Iz Št. Jurja ob juž. žel. V nedeljo, 24. t. m., bode blagoslavljane zastave šentjurških veteranov. Povabili so veteranci bratska društva. Pride tudi celjska bismarkovska godba. Ž njo pa gotovo prikolorati več bajlovcev celjskih in slavna fakinaža za parado. Šentjurčani! Tržani in okoličani! Poselj na v šentjurški fantje! V četrtek, 24. t. m., ste po-kazali, kako vam plameni srce ljubezni do naroda slovenskega. Gotovo vam je na tem ležeče vse, da naš slovenski Št. Jurij hrani svoj naroden, slovenski značaj — na vsak način! Šentjurčani! Ko bi se v nedeljo kdo le drznil zabajlati v našem narodnem Šentjurju, povejte istemu fakinu, da v našem slovenskem Št. Jurju nikdo niti ziniti ne sme „hajl!“ Branimo naš slovenski narodni Šentjur! Naprej zastava Slave!

Šentjurški fant. Celjske porotne obravnave. V torek, dne 12. septembra je stal pred porotniki 18-letni hlapec Anton Spanzel, ki je v gostilni Blodniki v Suhemolu vdaril s sekiro po glavi Rebernika, ki je komaj okreval vsled te strašne

rane. Žugal je tudi Borovniku s sekiro. Spanzel je dobil štiri leta težke ječe. — S ponarejenim 20 kronske bankovcem je plačal Janez Zorič pri trgovcu Bahčiču. Zaradi tega se je moral zagovarjati dne 13. t. m. pred porotniki, ki so ga pa oprostili. Obsojen je bil samo na tri dni zapora, ker so našli pri njem revolver, ne da bi imel za njega orožni list. — Jernej Urlep in Jakob Novak, hlapca pri gostilničarju Dobovišeku v St. Juriju ob juž. žel., sta se stepla. Novak je Urlepa prejel za grlo ter ga suval proti stopnicam v klet. Med tem je Urlep potegnil iz žepa nož in zabodel v prsa svojega nasprotnika, ki se je zgrudil takoj na tla in umrl. Dne 14. t. m. je bil zaradi tega Urlep obsojen na dve leti težke ječe. — Zaradi tativine je bil obsojen dne 15. t. m. 21-letni pohajkovalec Jurij Sorle iz Radeč na pet in pol leta težke ječe. Mož je kradel po Stajerskem, Kranjskem in Hrvaškem. — Franc Krumpha, ki je z nožem zabodel posestnika Juga v gostilni Franca Zupanc v Jmenem, je dobil pet let težke ječe. Jug je vsled dobrijene rane umrl.

Skofjavas pri Vojniku. Zasluzen nabiratelj otrok za nemško šolo v Vojniku je gotovo naš Okoren, po domače Brinšek. Očka Okoren so bili nekdaj naš župan in že takrat so mnogo vedeli — zdaj pa še več. Prišlo jim je na misel, da so tisti ljudje najbolj slavni in najbolj pametni, ki zatajajo svoj materni jezik. Tudi se jim je zazdeko, da jim ranjka županska čast ni prinesla tiste slave, ki so jo po svoji brihtni glavi zaslužili. Zdaj so jo pa pogrustali ranjki župan. Djali so klobuk na glavo, in hajd na lov — na otroke. — „Tristo medvedov, da bi ne postal imeniten! Se celo za župana me lahko zopet volijo, če bo po sreči!“ Tako so djali očka Okoren pri sebi prav natihno in so šli. To je bilo tiste dni, ko so šli naš ranjki župan na lov. Od takrat se je lahko še mnogo zgodilo v glavi in zunaj glave Okornove, ker pravijo, da je Brinšek tako kunašten, da mu kar vre v glavi od same učenosti. Naj bo kakor hoče; danes Vas samo vprašamo: Ali je bila dobra zbirca? Okoren! Kdo Vam je bil nepokoren? Pri neki hiši so rekli očka: „Dajte mi vse štiri“, — ker so imeli samo štiri za šolo. Toda pri vseh štirih niso nič opravili. Prišli so Okornov očka tudi na Prekorje. Pa glej šmenta! Njegov lastni sin ni hotel prodati svojih otrok. Čast mu zato! Nekaj so jih pa le nalovali, in ti ga bodo volili, ko bo zopet županil nabiratelj Okoren. Iz hvaljenosti mu bodo še kupili takrat nove hlačke ter ga posadili na prav varen županski stolec, ki bo imel saj najmanj „eno n:go“, pa še celo iz koruznice, ki bo v „rajhu“ zrastla. Kaj ne, kaj takega še Škofja vas ni videla? Oh, še nekaj bi vas vprašal, očka Okoren, če se Vam ne mudi preveč po zberei. Veste, jaz sem pač tak „bauerski kmet“, ki sem silno srečen, če z „gospodi“ govorim. Povejte mi, kako bi se Vi nemško podpisali, da bi bilo po „foršrift?“ Na to Vam je treba že misliti, ker boste kmalu zopet župan. Ali bi ne bilo prav, ko bi Vam rekli odslej „Tajchorn?“ Pa nič zamere. Tisti, ki so se Vam dali ujeti, se bodo prihodnjič spamerovali in bodo poslali svoje otroke v tako šolo, kjer se morejo kaj naučiti. Tisti pa, ki so rekli, da naši otroci na „tajchorn“ nič ne razumejo, so pa lahko ponosni na to. Čast jim!

Iz Brežic. Okrajni zastop brežiški je tako netaken, da ne rabim ostrejšega izraza, da pošilja slovenskim zavednim županom nemška vabila na različna posvetovanja in kar je naravnost nesramno, vabi slovenske župane v izvajajoči in Slovence žaleči „Deutsches Heim“. Gospodje nemškutarji iz Brežic, če drugače ne morete rešiti svojega napufanega brloga, z de narjem slovenskih kmetov tega tudi ne boste storili. To si mi odločno prepovemo! Več slovenskih županov je bilo tako ogorčenih nad tako nesramnostjo, da so dotično vabilo nazaj poslali in pristavili, da se bodo le tedaj odzvali takim vabilom, če bodo slovenska in če se jih bo vabilo v hišo, v katero labko zahajajo tudi zavedni Slovenci. Prav tako! Ko bi tako delali vsi slovenski župani, potem bi se kmalu povesil greben tem posilinemškim pe-

telinom, ki so se slovenskega kruha nažrli, zdaj pa zaničujejo slovenski jezik. Slovenci iz Brežic, na noge, in na lastni zemlji bodite vi gospodarji!

Iz Vidma. Pribiti moramo enkrat pred celim svetom, da je to naravnost naroden škandal, da ima ugleden slovenski mož, ki stanuje nekje blizu Trbovelj, na svojem posestvu posebno v vinogradu za oskrbnika najbolj zagrizenega „Štajercijanca“. Če se vkratkem nič ne ukrene, bomo govorili natančneje, in postregli z imeni!

Visokošolcem kruha!

„In šel bo boj bojvat brez upa zmage“, tako bomo lahko rekli o marsikaterem abiturientu in akademiku, ko se bo odpeljal v tuje mesto. Edino izdatno podporo, ki jo slovenski akademiki uživajo v Gradcu, daja podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu, ki deli podpore res pravično, ozirajoč se le na proslilčevu potrebu in pridnost. — Lani je bilo v Gradeu vseh organiziranih slovenskih akademikov 122, vseh slovenskih visokošolcev pa je bilo nekaj nad 130. Izmed organiziranih jih je bilo v pisarnah 10, štipendistov 12, samostojnih 51, od podpor pa jih je živel 49. Toda izmed 51 samostojnih jih je gotovo polovica zadolženih. Nekateri akademiki pa nimajo več stalnih dohodkov na mesec kot 10 kron.

Da pa bo moglo podporno društvo zacetkom zimskega tečaja pričeti uspešno delovati, je potreba, da ga vsi rodoljubi podpirajo. Zato, rodoljubi, dajte visokošolcem kruha! Prispevki se pošiljajo velespoštovanemu gošp. dr. Benjamini Ipavcu, Karl Ludwig Ring 3, Gradec.

Za slov. graške akademike:
Phil. Albert Kramer. Phil. Fran Kotnik.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Nastavljeni so č. gg.: dr. Matija Slavič kot nemški pridigar v Celju, Ferdinand Pšunder kot mestni vikar v Ptaju; na novo nastavljeni so kot kapelani: Alojzij Leben v Galiciji; Anton Trinkaus pri Sv. Andražu v Slov. gor.; Vincenc Kraner v Prihovi; Jurij Šumer pri Sv. Martinu v Rožni dolini; Josip Koršak pri Sv. Rupertu nad Laškim; Simon Šimonc pri Sv. Petru v Medvedovem selu; Franc Sinkov v Pilštanju; Adolf Gril na Bizejskem; Nikolaj Jamšek v Loki pri Zid. mostu; Janez Hauptmann v Kamnici; kot provizorja č. gg.: Ivan Luskar v Kalobju; Janez Kozoderc v Skomarjih. — Prestavljeni so č. gg.: Avguštin Jager iz Hajdine v Ptuj; Josip Trafenik iz Loke v Hajdino; Josip Poplatnik iz Kamnice k Sv. Urbanu nad Ptujem.

Društvena poročila.

Zgodovinsko društvo za Spod. Štajersko bo priredilo dne 23. t. mes. predavanje. Predaval bo g. dr. Vrstovšek o dr. Matiji Prelugu.

Slovencem marnberškega okraja! V nedeljo, dne 24. septembra t. l. vrši se v Vuhredu zborovanje novooživljene Ciril-Metodove podružnice za Vuhred in Marnberg. Pribitite ta dan vsi dobri Slovenci iz marnberškega okraja v Vuhred v gostilno h. g. županu Zgermu, kjer se začne popoldne ob 3. uri posvetovanje, kako bo prerojeni podružnici postopati, da storimo Slovenci marnberškega okraja tudi gledé prekoristne Ciril-Metodove družbe svojo slovensko dolžnost! Na svodenje torej v nedeljo!

Kapelsko bralno društvo priredilo je dne 10. t. m. veselico. Vsled nepričakovanih ovir se ista ni izvršila v obsegu, kakor so prireditelji že leli; vendar pa se je obnesla povoljno. Vsem, ki so kakorkoli pripomogli k povoljnemu izidu in posebej vrlemu organizatorju mladeničkih in dekliskih zvez veleč. g.

Gomilšku za navduševalni govor — izreka iskreno javno zahvalo — odbor.

Zahvala. Podpisana Čitalnica izreka tem potom najizkrnejo zahvalo vsem onim, ki so pripomogli, da je sprejem izletnikov Murškega in Varaždinskega Sokola v Ormož dne 10. septembra t. l. tako lepo uspel. Zahvaljuje se v prvi vrsti vsem mnogim dobrotnikom iz Ormoža in okolice, Središča, Huma, Velike Nedelje, Ivanjkovec, Samužan itd., ki so v ta namen darovali bodisi denar, jestvine ali vino; potem slavnima posojilnicama: ormoški in okrajni za zdatne prispevke; g. dr. Geršaku za preustitev vrta; slavni trgovški in ormoški okoliški požarni brambi za slovesni nastop in vzdrževanje reda, ter vsem onim, ki so na katerikoli način pripomogli k takó veliki udeležbi in sploh vsem udeležencem. Prav posebno pa se zahvaljujemo cenj. gospem in gospodičnam iz Ormoža in okolice za obilni trud, ki so ga imele s pripravami, sprejemom, pozdravom in s postrežbo. — Ormoška Čitalnica, dne 16. septembra 1905. Predsednik: dr. J. Geršak. Tajnik: A. Rosina.

Št. Jurij ob juž. žel. Katol. bralno društvo se iskreno zahvaljuje vsem fantom in dekletom, ki so pripomogli, da se je prostor pred posojilnico in bralnim društvom tako okinčal v venci za XX. Ciril in Metodovo zvezino skupščino. Posebno se pa še zahvalimo vsem dekletom, ki so se tako naklonjene skazale ob tej priliki društvu, ki pa še niso udinje. Ob tej priliki pa vabimo vse šentjurske fante in dekleta, da pristopijo k bralnemu društvu, ker društvo Vam nudi toliko lepega in zdravega berila in to vse le za 1 krono na leto. Vsak naroden fant in mladenka mora biti ud bralnega društva, tako priporoča kršč. soc. zveza v Ljubljani!

Gospodarske stvari.

Deželna vzorna klet in klet deželne hiše. Zveza kmetijskih zadrug na Štajerskem je sklenila na korist štajerskemu vinstu pospeševati prodajo vinskih pridelkov; posreduje prodajo vina, odnosno vredila je v ta namen v Algersdorfu pri Gradeu primerno vinsko klet. Ta zapričeta akcija na hasek pridelovalcev in vživalcev vina se dobro razvija in omogočuje, da se obstoječa zvezina klet preosnuje v deželno vzorno klet, v kojo se bodo sprejemala vina iz vseh štajerskih vinskih okolišev. Štajerski deželni odbor je sklenil, da odstopi zvezi s 1. novembrom t. l. klet deželne hiše v Gradeu, ki je brezvomno kaj pripravna za pospeševanje in spopolnjevanje omenjene akcije. Zveza pripravlja že vse potrebno, da bo deželna vzorna klet služila svojemu namenu; skrbi zlasti za pristna domača štajerska vina, da primerno opremi klet deželne hiše in dobro postreže že dosedanjim odjemalcem ter jih zadovolji v vsakem oziru. Potrebovala bode v ta namen okroglo 1000 do 1500 hl vina od domačih producentov iz vseh štajerskih okolišev. Priporoča se, da vinski pridelovalci prijavljajo za oddajo do ločeno množino vina lastnega pridelka zvezi kmetijskih zadrug. Zgoraj označeno akcijo je tem bolj pozdravljati, ker ne bode služila le namenu producentov, da svoje naravne vinske pridelke lažje vnovčujejo, ampak služila bode tudi splošnosti, ker bode skrbela in pospeševala, da se bode le pristno naravno vino točilo in prodajalo. Zveza kmetijskih zadrug na Štajerskem v Gradeu.

Društvena naznanila.

Bralno društvo Starigrad pri Slovenjgradcu priredi v nedeljo, dne 24. t. m. ob 8. uri popoldan veselico v gostilni g. Rudlina s sledečim vzporedom: 1. Pozdrav gostov. 2. Občni zbor „Bral. društva“. 3. Podučen govor. 4. Igrokaz „Svoji k svojim“. Prosta zabava s tamburanjem, petjem in šaljivimi prizori. Z ozirom na to, da se pri nas le redkokedaj priredi in da je govor prevzel obče znan govornik iz oddaljenega kraja, pričakujemo obilne udeležbe. Ker bodo tudi mladeniči nastopili z navduševalnimi govorji, zato upamo, da nas bo še posebej mladi svet v obilnem številu poseti.

Katol. delav. društvo v Puščavi bo imelo svoj letni občni zbor dne 1. oktobra 1905 po službi božji v

gostilni g. A. Eiholcerja. Odbor opozarja vse one ude, kateri že, odkar se je društvo ustanovilo, dolgujejo svojo udbino, da bodo iz društva izobčeni po § 5 dr. pravil, ako še sedaj ne plačajo. Po občnem zboru bo kleganje za ovna. Vabimo vse naše somišljenike in prijatelje društva. Ovna je podaril društvu g. Jos. Korman p. d. Pergauer. Lepa hvala!

Kmetijsko društvo v Laškem v likvidaciji ima dne 5. okt. ob 8. uri zjutraj občni zbor; na dnevnem redu je volitev novega likvidatorja.

Družbi sv. Cirila in Medoda so od 1. do 31. avgusta 1905 poslali prispevke in darila p. n. gg. in društva: upravnštvo "Domovina" 5'88 K. Podružnice: moška v Ormožu 30 K; v Kozjem čisti dobiček velice pri Sv. Petru pod Sv. Gorami 115'4 K; ženska pri Sv. Benediktu v Slov. gor. čisti dobiček veselice 140 K; Občina: Petrovče 5 K. Razpi: Kazimir Mankič ml. nabral v veseli družbi na Planini pri Sevnici 3 K; phil. Fludernik na primiciji č. g. S. Šimonca v Ljubnem nabranih 28 K; Lovro Petovar na gosti Veselin-Petovarjevi v Ivanjkovcih nabranih 12'72 K; kaplan Fr. Stuhec na primiciji č. g. Sinko v Dragotinčih nabranih 80 K in dar g. nadučitelja Ivana Strelec pri Sv. Andreju 2'10 h; Antonjevčani čisti dobiček veselice pri Sv. Antonu v Slov. gor. 100'2 K; Ivan Govedič, župnik pri Sv. Mihelu poleg Šoštanja pokroviteljno 200 K; Sovič v Slovenjgradcu 20 K; dijaki nabrali pri vrtni zabavi v gostilni Sok v Moščancih 6'60 K; pevski zbor na Vidmu nabranih 2'50 K; Fran Ogrizek župnik v Črešnicah 2 K. Za prodane knjige 220 K. Za narodni kolek 25 K. Za družbin koledar 7 K. Za mladinske spise 2 K. — G. L. Ribič iz Riegersburga 1 K.

Listnica uredništva. Velika Nedelja: Takšen razjaljiv dopis nam ni mogoče priobčiti. Pri tem pridemo mi in Vi v luknjo. — G. Drago Plevc: Prisrčna hvala za lepo povest! Prosimo, oglasite se pogosto! Pridite ob priliki v naše uredništvo! — Kralovci pri Sv. Juriju: Prihodnjič, ker je za danes že bila stavljena enaka notica. Pozdrav! — Sv. Jurij ob juž. železnicni: Ko smo dobili Vaše poročilo, so bili dopisi in članki že stavljeni in list malodane napoljen. List nam postaja pretesen. Prosimo kratkih, večkratnih poročil. — Sv. Bolfank v Slov. gor.: Za danes preporno! Toda prestrašili smo se v istini velikega regimenta

samih "zahval!" Zdravstvujte! — Videm: Oprostite, ni bilo prostora! Prihodnjič. — Tinje: Istotako! Pozdrave!

Cerkev Matere Milosti v Mariboru.

Naša dolžnost nas veže, da spet nekaj omenimo o naši Marijini cerkvi v Mariboru. Kar smo zaupali, smo dosegli: Že imamo v cerkvi nov altar in prestol za čudodelno podobo Matere Milosti, ki se nam zelo dopadata. Ker je vsa stavba bila že v začetku sv. Antonu Padovanskemu in sv. Filomeni v posebno varstvo izročena, sta oba čudodelna svetnika dobila v novi cerkvi vsak svoj altar — vendar še tema manjka lepih nastavkov. Te nastavke hočemo kakor hitro mogoče poskrbeti. Enako mislimo na nov sv. križev pot, če nas naši družniki s svojimi prispevki ne zapustijo. Ker naša družba šteje blizu 66.000 udov, bilo bi nam veliko pomagano, če bi družniki vsaj še enkrat v življenju svojo dolžnost storili. Čim zvestejši so v svojih milodarih, tem hitreje bomo napredovali v kinčanju cerkve Matere Milosti. Nove družnike še vedno radi sprejemamo.

Frančiškanski samostan v Mariboru,
dne 21. avg. 1902.

605 3-3 P. Kalist Heric,
gvardijan in župni upravitelj.

Slovenci! Spominjajte se
„Zgodovinskega društva!“

Tržne cene

v Mariboru od 10. sept. do 16. sept. 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		16	60	17	40
rž		14	10	14	90
ječmen		14	10	14	90
oves		14	60	15	40
koruza		17	60	18	40
proso		21	40	22	40
ajda		18	—	18	80
seno		3	50	4	20
slama		3	50	4	—
	1 kg				
fizola		—	22	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	7	—	8
sir		—	34	—	36
surovo maslo		1	58	1	60
maslo		2	20	2	40
špeh		1	56	1	60
zelje, kislo		—	—	—	—
repa, kisla		—	—	—	—
	1 lit.				
mleko		—	20	—	22
smetana, sladka		—	40	—	56
" kisla		—	60	—	68
	100				
zelje	glav	—	—	—	—
jajce	1 kom.	—	—	—	7

Loterijske številke.

Line 16. septem: 20, 1, 4, 65, 52.
Trst 16. septem: 75, 84, 69, 54, 1.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Najmanja objava
45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Večkratna objava
po dogovoru.

Ti inserati se sprejemajo protisamo predplačilu. Pri vprašanjih na upravljenje se mora pridejati znamka za odgovor.

Proda so.

Gostilna edina v občini, z lepo hišo, za letni izlet, prodaja tabaka, branjarja in popolna koncesija, dober sadonosnik in vrt, bližu mesta in kolodvora, se ceno proda. Sodi tudi za penzioniste ali za kakšnega rokodelca. Naslov pove uprav. 505 5-4

Nova hiša, v švicarskem slogu zidan, se takoj proda zaradi preselitev v Studencih Pri Mariboru, 8 minut od Jožefove cerkve. Velik vrt, studenec, 1 kravji, 2 svinjska hleva, kuhinja za perilo, drvarnice, velika klet in branjarja. Vse v najboljšem stanu in na lepem prostoru. Mesečna najemnina 54 K. Izplačati je 5000 K, drugo ostane. Več pove Franc Corič, posestnik v Studencih, Lembaska cesta. 578 5-5

Milnska oprava, obstoječa iz ulinskih kamnov, trijerja, cilindra za moko, transmisijona, elevatorja, škafov in drugih strojev, se prav po ceni proda. Ogleda se lahko iz prijaznosti pri gospoj Parnat pri Sv. Lovrencu nad Mariborom. 611 3-3

Hiša z vrtom in poljem, četrte ure iz mesta, se po ceni proda. Naslov v upravljenju. 619 6-1

Hiša, enonadstropna, dobro zidana, najeminska, dve kleti in trgovina v hiši, bližu koroškega kolodvora, se po ceni proda. Vpraša se Bankalarigasse št. 4, Maribor. 609 10-2

Lepo posestvo pri cerkvi, 4 orale, njiva, travnik, sadonosnik, lepa zidana hiša pripravno za vsako obrt s celim gospodarskim poslopjem in lep vrt, se proda za 6000 K v Jarenini štev. 18. 641 2-1

Dobra njiva, s posebno lepo lego za stavbo pri veliki cesti na Spod. Hajdinu. Anton Šerona, posestnik na Spod. Bregu h. št. 21 pri Ptaju. 640 1-1

Velika omara iz mecesnovega lesa dobro ohranjena, se vzame narazen, je za vsakovrstno rabo, tudi v katero bralno društvo za shrambo knjig itd. pripravna, se po ceni proda pri Ani Plrš v Ptaju, Poštna ulica št. 12 (Postgasse) I. nadstr. 638 3-1

Hiša z enim nadstropjem 100 korakov od farne cerkve v Mozirji se proda za 16 sto gld., sposobna za malo trgovino, tisoč gld. zna na obresti ostati po 4%. Franc Bukošek, Münzgrabenstrasse št. 3 Gradec. 630 2-1

Nova hiša je na prodaj, z enim nadstropjem, stanovalski doneskov na leto 612 gld., velik vrt, blev za svinje. Cena je 8400 gld., izplačati je samo 4000 gld., v Studencih pri Mariboru št. 160, pri malih cestih med cerkvijo in šolo. 637 4-1

Lepo posestvo v Hočah pri Mariboru je na prodaj, hiša s sobo, zidan, obokani hlevi, velik sadonosnik, 2 njivi, 2 vrta, studenec, 5 minut od farne cerkve, 1 uro od mesta. Po domače Trunk. 647 1-1

Gostilna z 2 vrtoma za zelenjavo, 1 krasnim senčnim vrtom za goste, 1 njivo in koncesijo za žganje; na pravem prostoru za malo trgovino ali kovačico, ležič ob treh cestah, edina gostilna v tačisti in dveh zraven ležičnih vaseh, komaj 10 minut od trga, poslopje v dobrem stanu in gostilna dobro obiskana, se proda v Savinjski dolini zaradi nakupa drugega posestva. Cena po dogovoru. — Naslov pove upravljenju. 636 2-1

V najem se da.
Kovačica tik državne ceste, s primernim stanovanjem, bodisi za samca ali oženjenega, se da v najem. Dobri se v najem tudi vrt in njiva. Več se izvije pri lastnici Tereziji Fink na Prelogah pri Prihovi, p. Konjice. 628 2-2

Lokal za trgovino se po zelo nizki ceni da v najem. Naslov pri upravljenju lista. 638 3-1

Učenec z dobrimi šolskimi spričevali se sprejme v trgovino z mešanim blagom Tomaz Mikl in sin, Sv. Marjeta pod Ptujem. 644 2-1

Proste službe.

Službe cerkvenika in organista kje na Spod. Štajerskem išče in želi dobiti čez 30 let star mož, oženjen, spodbognega obnašanja. Naslov pri upravljenju. 624 3-2

Služba občinskega redarja se takoj odda. Prosilci morajo biti oženjeni, veči slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi ter ne čez 40 let stari. Več se zve pri podpisanim občin. uradu. — Občinski urad v Framu, 11. sept. 1905. — Župan. 620 2-2

Mladenič, prav pošten, lepega obnašanja, prosi za cerkveno službo s takojšnjim nastopom pri kakem župnišču. Naslov pri upravljenju. 601 2-2

Pekovskega učenca sprejme s 1. okt. Matej Potočnik, Ptuj, Postgasse 7. 635 2-1

Pomočnika in učenca sprejme takojo Žožef Brelih, mizar v Ribnici na Pohorju. 634 2-1

Podpisane se priporoča slavn. občinstvu radi cenega popravila ur. 639. 1

Popravilo ure po 40 (60) kr. pod 2 letnim jamčenjem.

Peter Koren
v Mariboru, Kaserngasse 9.

Slavn. občinstvu se naznajna, da je Konst. Dobovišek omož. Miklavc v Mariboru kupila posestvo in gostilno M. Kupšič v Rušah, kjer bo tudi s 1. oktobrom odprla isto gostilno.

Priporoča se slavn. občinstvu iz Ruš in Maribora kakor tudi cele okolice pri otvoritvi v obilen obisk; točila bo izvrstna vina, sveže pivo ter priskrbela vedno dobra mrzla in topla jedila — Z odličnim sploščovanjem. 631 1-1

K. Miklavc
v Rušah.

Naznanilo.

Iz deželne sadjarske šole v Gleisdorfu pri Gradcu in Bruku ob Muri se bodo oddajale v jeseni 1905 oziroma spomladi 1906 sledeče spodaj navedene vrste jabolk in hrušek in sicer skupaj 36.800 komadov. Oddajala se bodo samo na štajerske kmete za znižano ceno 1 komad 70 vin. (izključno zavitka in pošiljatve).

Na Gornje Štajersko se bodo oddajale od jabolk samo vrste: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 18 in 20; od hrušek samo vrste: 1, 8, 9, 10 in 13.

Naročila se morajo doposlati deželnemu odboru štajerskemu do konca decembra 1905. Naročilu se mora priložiti potrdilo občinskega urada, da je naročnik kmetski posestnik v dotednici občini. Če naročnik želi, da se mu drevesca dopošljejo že jeaeni t. l., mora to odločno naznaniti ter naročilo doposlati do konca oktobra 1905. — Došlim naročilom se bo po vrsti ugodilo, dokler je kaj v zalogi.

Več kakor 120 komadov se ne bo oddajalo na enega posestnika ter je vsak posestnik zavezani, vsaditi prejeta drevesca na svojem posestvu. Drevesca se oddajajo samo proti takojšnjemu plačilu.

Seznamek jabolčnih in hruševih dreves, ki se bodo oddajala v sadni periodi 1905/6:

Jabolka	v Gleisdorfu	visoka	srednja	pritlikava	v Braku	visoka	srednja	pritlikava
1. Astrahan beli	—	—	—	—	87	—	—	—
2. Karlamovski	235	10	46	—	100	70	—	—
3. Kardinal	370	70	—	—	25	200	70	—
4. Gravensteiner	595	10	57	—	200	70	—	—
5. Ribston pepin	288	105	30	—	20	200	20	—
6. Landsberger reneta	—	—	—	—	180	1000	—	—
7. Zimska zlata parmena	—	—	—	—	20	400	30	—
8. Danska Kant-jabolka	—	—	—	—	—	50	80	—
9. Rumeni žlahnici	—	—	—	—	—	90	70	—
10. Prince-jabolka	—	—	—	—	14	90	—	—
11. Mošancke štajerske	3820	200	—	—	80	250	—	—
12. Bellefleur rumeni	1690	85	124	—	—	—	—	—
13. Ranada-reneta	4245	525	325	—	—	—	—	—
14. Ananas-reneta	706	775	176	—	—	—	—	—
15. Baumanova reneta	195	—	—	—	—	—	—	—
16. Prestolonasl. Rudolf-jabol.	860	68	68	—	—	—	—	—
17. London pepin	19975	100	83	—	—	—	—	—
18. Bobovec renski	2100	320	—	—	54	1000	—	—
19. Huberjeve moštnice	485	60	—	—	—	—	—	—
20. Lešnike rudečkaste	76	—	—	—	—	20	—	—
21. Coksove oranžaste renete	195	—	—	—	—	—	—	—
22. Damason reneta	555	135	40	—	—	—	—	—
Hruške	visoke	srednje	pritlikave	visoke	srednje	pritlikave	—	—
1. Dielove maslenke	492	59	400	15	120	330	—	—
2. Liegelnove maslenke	355	15	29	—	—	—	—	—
3. Sterkmanove maslenke	330	18	85	—	—	—	—	—
4. Hrdenput zimske maslen.	490	55	240	—	—	—	—	—
5. Dekanske zimske hruške	115	55	227	—	—	—	—	—
6. Postrvne hruške	83	15	180	—	—	—	—	—
7. Josipina Mihelska	65	10	190	—	—	—	—	—
8. Dobra Lujiza Avranska	870	18	310	30	200	350	—	—
9. Solnogradčanke	25	60	—	18	120	200	—	—
10. Weilerjevs moštnice	2060	430	—	—	32	—	—	—
11. Jelenke	780	60	—	—	—	—	—	—
12. Rounelt-hruške	170	—	—	—	—	—	—	—
13. Boscove stekleničarke	—	—	—	40	135	—	—	—

Gradec, dne 5 sept. 1905.

628 8-1

Od deželn. odbora štajerskega.

Pozor! Citaj!
Bolnemu zdravje!

440 52-11

Pozor! Citaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpričujljivejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujejo gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih bolezni ter odstranjujejo krč, bolesti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo zganjajo male in velike gliste, odstranjujejo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsed mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolesti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti bolesti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni mešanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslov: Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu štv. 100, Slavonija. — Denar se pošilja naprej ali pa poštним povzetjem.

Cena je sledenča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlu, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstanjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolečinah.

Cena je sledenča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naranost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Okrajna hranilnica v Kozjem

obrestuje hranilne vloge po 4 K 25 v od 100 K in daje posojila na zemljišča proti 5% obrestovanji. 614 3-2

Rentni davek plačuje hranilnica sama.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmešek, odpravijo naduh, bolečine in krča. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolečine na jetrih in slezeh ter koliko in štipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljše sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smeje manjkati v nobeni mešanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: Mestna lekarna, Zagreb, zato se naj naročujejo točno pod naslovom: 488 20-10

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstistorica se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto: 1 duot (12 steklen) 4 K. | 4 duotate (48 steklen) 14 60 K. | 2 ducata (24 steklen) 8 K. | 5 duotov (60 steklen.) 17— K. | 3 ducate (35 steklen) 11 K.

Imam na tisoči priznalnih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim uspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretincič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, civilija; Josip Seljančić, seljak itd. Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,
Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Franc Korošec

trgovec z železom in mešanim blagom

Gornja Radgona

587
6-4

priporoča svojo bogato zalogu železa, nagrobnih križev, kotlov, štedilnikov, železnih pečij in posode po najnižjih cenah in solidni posrežbi.

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9-60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5-60. 85 48-29

BENEDIKT HERTL,
posest. graščine Golič pri Konjicah. Štajersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gospaska ulica.

prodajalna drv in premoga
Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegetthoffovi ulici, M. Berdajs' Sofijni trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarni Sammerlingova ulica. 62 26-20

Izdelovatelj godal
FRANC PERC
v Mariboru
Grajski trg št. 3

priporoča veliko zalogo godal, kakor: gosle od gld. 1-80 naprej; loke, škatle ali vreče za gosli; citre od 6 gld. naprej; violo, čelo, base, flavte, klarinet, oboe, trompete (Flügelhorn) iste tudi v basu itd. — Vsako vrste strune, trpežne in čisto doneče, kakor tudi vsa dela za godala.

Popravila se izvršujejo hitro in strokovno.

617 2-2

Najlepša priložnost!

Sledče blago priporoča uljndao podpisani po čudovito nizkih cenah.

Rjuhe (prt) brez šiva, kompletne velikosti, samo 80 krajcarjev!

Za naročilo zadostuje tudi dopisnica!

Odeje iz flanela, iz najboljše Himalaja volne, kompletne dolge in široke Obrisalke, za gospodinjske priprave, posebno močne	1 komad sedaj samo gld. 1·10
Namizni prt, zelo trpežni, barvani, veliki	pol ducata " " " 1·10
Obrisalke za posodo, rdeče in modro pisane	1 komad " " " 45
Namizni prt, iz platnenega damasta, beli	pol ducata " " " 50
Servijete, iz platnenega damasta, rožnati vzoreci	1 komad " " " 1·10
Posteljne predproge, kompletne, velike	pol ducata " " " 1·20
Žepni robci, beli ali barvani	1 komad " " " 40
Močno platno	pol ducata " " " 48
Domače platno	1 komad 20 metrov " " " 3·60
Vojaško platno	1 " 20 " " 4·20
Posteljna oprava, barvana, rdeča ali modra	1 " 20 " " 3·60
Močni šifon, bel, najboljša vrsta	1 " 23 " " 4·50
Konfekcijsko platno, belo, zelo močno	1 " 23 " " 3·60
Atlas-grndl za postelje, bel, rožnat, 120 cm širok	1 " 23 " " 6·60
Pukano perje, brez prahu	1 meter " " " 50
Angin za napolnjevanje perja, rožnate ali rumene barve	1 kg " " " 95
Obrisalke (frotier), beli, z lepimi reki	1 meter " " " 28
Odeje, (šivane) iz najboljšega turškega kretona ali ruša	1 komad " " " 23
Zastori, iz čipk ali suknjeni, dva dela, za eno okno	" " " 1·90
Kavina garnitura, obstoječa iz 1 kavinega prta in 6 servijet	" " " 1·80
Suknene obleke za otroke od 3—9 let	" " " 1·20
Stajerski kostimi za otroke od 3—9 let	" " " 2·20
Suknena obleka za fante od 9—13 let	sedaj samo 3·50 gld. do 4·-
Modna " " gospode, trpežna, vsaka velikost	" " " 5·-
Suknene hlače " " vsaka velikost	sedaj samo 10 gld. do 13·-
Stajerska obleka za gospode, vsaka velikost, za zimski čas	sedaj samo 2·30 gld. do 3·-
Loden v vseh barvah za ženske obleke	sedaj samo gld. 13·-
Barhent za obleko in perilo	1 meter " " " 32
Predpasniki, ki se lahko na obeh straneh nosijo	1 " " " 18
Jegrove zimske srajce, za moške in ženske, zelo gorke, vsaka velikost	1 komad 70, 80, 90 kr.
Moške spodnje hlače (gatje) iz rujavega platna ali civilha, kako močne 1 komad 50 kr., 3 kom. 1·40 gld.	

Samo v Mariboru, Grajski trg št. 2.

Alojzij Gnišek, zaloga suknjenega, modnega, platnenega in konfekcijskega blaga

„Pri Amerikancu“.

Veliki koncert

umetnice na gosilih

629 2-1

Marice Herites

i z P r a g e se bo vršil

v nedeljo, dne 1. oktobra 1905

v veliki dvorani Narod. doma v Mariboru.

Začetek ob 8. uri zvečer.

Vstopnina: V parterju: sedeži I. vrste 4 K, II. vrste 3 K, III. vrste 2 K, stojisci 1 K, za dijake 60 h; na galeriji: sedeži 1 K, stojisci 60 h.

Cisti dobiček se porabi v dobrodelne namene.

Klub Čehov v Mariboru.

Zniževalna dražba.

V nedeljo, dne 24. t. m. bo v Vučji ves (proga Spielfeld—Ljutomer, postaja Bučečevci, v gostilni g. Matjaža Lebar, popoldne ob 5. uri javna dražba za zidarsko in tesarsko delo za stavbo šolskega poslopja v Vučji vesu. Založnina (vadium) znaša 10% od izklicne cene. Proračun in načrti so pri g. Lebarju, načelniku kraj. šol. sveta Vučja ves, od dne 17. t. m. na ogled. 627 1-1

Krajni šolski svet Vučja ves,
dne 13. sept. 1905.

Lebar, načelnik.

Vizitnico

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Za naročilo zadostuje tudi dopisnica!

Nagrobne križe

železne, tako močne, s krasnimi, v ognju pozlačenimi okraski, priporoča

po zelo nizkih cenah

644 6-1

Štefan Kaufman

trgovec z železnino v Radgoni.

Vsem posestnikom vinogradov!

Naznanjam s tem, da bom imel meseca novembra in prihodnjo spomlad več tisoč suho cepljenih trt na prodaj in sicer cepljene na Rip. Portalis: 2000 žlahtnina bela in rdeča, 10000 Laški rilček, 1500 Nemški rilček, 2000 Silvanec, 500 Kapčina modra, 2000 beli Burgundec, 2000 Rulandec, 2000 Traminec, 1000 Šipon rumeni. — Cepljene na R. Monticolo: 1000 Laški rilček.

Prodajam le edino I. vrste dobro zarašcene in lepo vkoreninjene trte po 140 K 1000 komadov. Divjake od R. Portalis prodajam po 20 K 1000 kom. Pri naročilu blagovolite poslati 20% are od naročene svote.

Trte se posiljajo le v od trte uši okužene kraje.

Naročila za v jeseni odvzete trte sprejemam do 5. novembra t. l. — Naročila za spomlad pa, dokler bo kaj zaloge. — Zabojev in voznine na kolodvor ne računam.

632 10-1

Anton Slodnjak,
trtnar pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.,
posta Juršinci pri Ptaju.